

Ylä-Savon Auvisten sukuseuran jäsenlehti

AUVISTEN AVVIISI

Puheenjohtajan palsta

Talven selkä ei ota vielä täällä Kainuussa taittuakseen, vaikka pieniä merkkejä tulevasta keväästä on jo ilmassa, sillä räystäävät ovat alkaneet tippua päivisin.

Maailmalla on tapahtunut paljon viime aikoina, ettei ole tahtonut pysyä perässä. Vaikka Japanin maanjäristys ja tsunami sekä ydinvoimalaonnettomuus ovat herättäneet huolta täälläkin. Toistaiseksi ne ovat tuntuneet kaukaisilta

tapahtumilta, mutta niidenkin laineet saavuttavat Kainuunkin jossakin vaiheessa.

Viime kesänä pidimme vuosikokouksen Kuopiossa ja samalla oli mahdollisuus tutustua Kuopion asuntomessuihin. Vuosikokouksessa hallitus täydentyi kahdella uudella jäsenellä Heikki Auvisella ja Ritva Siurolla. On hyvä, että toimintaan saadaan uusia ihmisiä. Tahtoisin vielä välittää kiitokset Paavo Leppäselle aktiivisesta toiminnasta sukuseuran hallituksessa, sillä Paavo jäi pois hallituksesta. Hallitus kokoontui tammikuussa Tervaharjulla ja teki suunnitelmia tulevasta. Tärkeimmät niistä olivat, että kesällä järjestetään kesätapahtuma Ylä-Savossa ja suvun tunnusta ryhdytään suunnittelemaan. Etenkin suvun tunnuksen suunnitteluun halukkaat pääsevät osallistumaan, mutta näistä asioista voitkin lukea tarkemmin tuoreesta Avviisista.

Kun olen kasannut tämän vuoden Avviisia, olen huomannut kuinka rikasta on sukumme historia ja elämä. Aikojen saatossa sukuamme on levinnyt ja asettunut moniin eri maihin. Eivätkä kaikki tapahtumat liity pelkästään historiaan, vaan liittyvät tiukasti nykyisyyteen ja ehkä tulevaankin, sillä sukumme jäsen Harri Auvinen on eduskuntaehdokkaana kevään vaaleissa.

Nykyisyyttä ovat myös internet ja sosiaalinen media kuten Facebook. Sari Auvinen ja Anni Kainulainen ovat ahkeroineet sukuseuralle oman Facebook-sivuston, joka helpottaa yhteydenpitoa ja on tuttu median muoto ainakin nuoremmalle väelle. Anni on tehnyt myös englanninkielisen esittelyn sukuseurasta sinne. Erilaisia yhteydenottoja on tullut muutenkin verkkosivujen kautta runsaasti. Niissä on pyydetty tietoa suvusta tai etsitty kadonneista sukujuurista. Niistä viimeisin kysely oli Wilhelm Auvisesta, joka oli työskennellyt jonkin aikaa Juhani Ahon renkinä lisalmessa.

Toivotan kaikki tervetulleiksi osallistumaan kesän tapaamiseen Ylä-Savossa. Toivottavasti mahdollisimman moni löytää aikaa, sillä tulevan kesän pitäisi olla tuolloin parhaimmillaan ja Savossa on tuolloin paljon nähtävää ja koettavaa.

Sateisena päivänä Kajaanissa 3.4.2011

Pasi Auvinen Puheenjohtaja

Sukutapaaminen kesällä 2011

Sukuseuran kesätapaaminen järjestetään heinäkuun alussa la 2.7 Ylä-Savossa Iisalmessa Evakkokeskuksessa ja Sonkajärven Sonkakoskella Mustolan talossa. Ylä-Savossa on kyseisenä viikonloppuna on myös paljon muita tapahtumia, johon voi osallistua. Ylä-Savon maakuntajuhla on 1.-3.7 Iisalmessa ja 2.-3.7 on Sonkajärvellä Eukonkannon MM-kisat.

Mustolan jokavuotisessa kesänäyttelyssä on esillä nukketaitelija, Master of Dollmaking Anneli Mustosen (os. Auvinen) kymmenen vuoden aikana valmistama yli 200 käsintehdyn nukan kokoelma. Lähes 100 vuotta vanhan talon pirtti, etuhuone ja kammari kätkevät sisälleen uusintoina antiikkinukkeja, moderneja nukkeja sekä suomalaisia perinnenukkeja ja lisäksi omia taitelijanukkeja. Niiden lisäksi voimme tutustua talon myllyyn ja omaan voimalaitokseen.

Ohjelma la 2.7.2011

Klo 11 Omakustanteinen lounas Paikka; Hotelli Artos Kyllikinkatu 8 sijaitsee Evakkokeskuksen yhteydessä.

Klo 12 Ohjelmaa Evakkokeskus; Vaakuna-asian esittelyä, ajankohtaista, sukulomakkeiden jakamista

Klo 13.30 Siirtyminen Sonkakoskelle Mustolaan omilla autoilla. Paikan päällä voidaan sopia yhteisistä kyydeistä.

Klo 14 – Ohjelmaa Mustolassa ja kahvit (sukuseura tarjoaa)

Ilmoittautuminen:

Ruokailua ja kahvitusta varten tapahtumaan tulee ilmoittautua etukäteen. Ruokailuun ei tarvitse tietenkään välttämättä osallistua, mutta osallistujamäärä tarvitaan kahvituksen vuoksi.

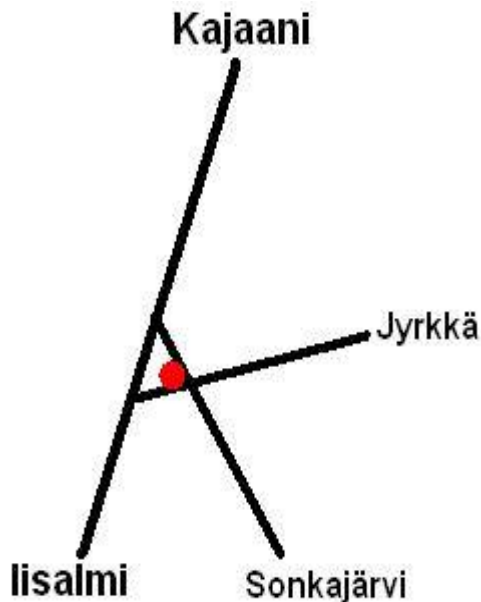
Lounas Evakkokeskuksessa:

- alkukeitto
- lämmin liharuoka
- kaksi salaattia
- jälkiruoka ja kahvi

Hinta 15e/hlö, alle 12v 7.50e ja alle 2 ilmainen. Erityisruokavalioista ilmoitettava.

Kahvituksen Mustolassa tarjoaa sukuseura. Tapahtumaan voi ilmoittautua postitse lehden takana olevalla lomakkeella lähettämällä sen osoitteeseen Pasi Auvinen Koukkutie 20B Kajaani tai sähköpostitse pasi.auvinen@kajaani.net.

Maksu lounaasta peritään paikanpäällä. Varaathan sopivan rahan mukaan.

Ajo-ohjeet Mustolaan Tetrikoskentie 1674360,
SONKAKOSKI

5-tietä etelästäpäin tultaessa (Iisalmesta 22 km)
käännyttään oikealle Jyrkän risteyksestä (opaste Jyrkkä 25)
Poromäentielle. Poromäentietä ajetaan n. 6 km, tila
vasemmalla.

5-tietä pohjoisesta päin tultaessa (Kajaanista 59 km)
käännyttään vasemmalle Sonkakosken risteyksestä (opaste
Sonkakoski 6) Tetrikoskentielle. Tetrikoskentietä ajetaan
n. 6 km, tila oikealla.

Sonkajärveltä tultaessa käännyttään kirkon kohdalta pohjoiseen päin Sonkakosken tielle (opaste Sonkakoski). Sonkakoskentietä ajetaan n. 7 km ja käännyttään vasemmalle Poromäentielle, tila oikealla sillan jälkeen. Mustolaan voi tutustua etukäteen osoitteessa www.mustola.fi.

Anneli Mustonen os. Auvinen Master of Dollmaking

Lisätietoja tarvittaessa antaa Pasi Auvinen 050-5176948.

Sukuvaakunaa suunnittelemaan

Viime vuonna heräsi hallituksen keskuudessa ajatus sukuseuralle hankittavasta heraldisesta tunnuksesta ja kesällä 2010 pidetyssä vuosikokouksessa päätettiin aloittaa sukuvaakunan suunnitteluprosessi. Sen valmistumisen jälkeen sukuseuran hallitus voisi päättää vaakunan kaupallisesta käytöstä, kuten isännänviirien, lippujen ja pöytäviirien teettämisestä ja myynnistä. Lisäksi voisi olla mahdollisuus, että jokaisella sukuseuran jäsenellä olisi oikeus hyödyntää vaakunaa esimerkiksi käyntikorteissa, leimasimissa, kirjepapereissa ja -kuorissa, ex-libriksissä. Samoin mahdollista olisi myös vaakunan täydentäminen omaksi ns. täydelliseksi suku- tai henkilövaakunaksi kypärineen, lakipunoksineen ja kypäräkoristeineen, jolloin siihen voisi yhdistää ammatillisia ja muita viitteitä.

Heraldinen vai graafinen tunnus ?

Heraldisten tunnusten historia juontaa keskiajalle, jolloin ritarit käyttivät vaakunoita tunnuksinaan kilvissä. Koska tuohon aikaan ritarit käyttivät kasvot peittävää patakypärää, aiheutti se helposti sekaannusta taistelun tuoksinassa. Kilvissä ja vaatteissa olevat vaakunat helpottivat ratkaisevasti omien joukkojen tunnistamista vastustajista, mikä oli tuolloin elämän ja kuoleman kysymys. Vaakunoilla pyrittiin myös psykologiseen sodankäyntiin pelottelemalla vihollisia kilvissä esiintyvillä pedoilla tai olioilla, minkä vuoksi vaakunaeläimillä on kynnet esillä pelottavasti vielä tänäänkin.

Suomen Heraldinen seura määrittelee vaakunan seuraavasti:

“Vaakuna on heraldiikan väri- ja sommittelusääntöjä noudattaen kuvioitu kilpi, jota henkilö tai yhteisö käyttää tunnuksenaan ja jonka sisällön määrää pysyvästi ja tarkoin vaakunaan kuuluva sanallinen vaakunaselitys, vaikka vaakunan ulkoasu eri tilanteissa vaihtelee.”

Heraldinen tunnus ja graafinen tunnus poikkeavat toisistaan. Usein yksinkertaista logoa kutsutaan helposti vaakunaksi, vaikka se ei täytä vaakunan kriteerejä. Vaakunan värit ovat heraldisia ja noudattavat tiettyjä värisääntöjä. Hyväksyttävät värit eli tinktuurit ovat punainen, sininen, musta ja vihreä; metallit kulta (kankaassa keltainen) ja hopea (valkoinen). Vaikka vaakunan aihetta ei ole rajoitettu, niin pitää pystyä piirtämään erimuotoisille kilville tunnistettavuuden kärsimättä. Lisäksi vaakunalle on laadittava vaakunaselitys. Se tarkoittaa vaakunan kuvaamista sanallisessa muodossa, jossa kuvataan kilven värit ja mahdolliset kilven jaot ja kuviot. Tarkoituksena on aikaansaada yksiselitteinen kuvaus vaakunasta niin, että kuvauksen pohjalta on mahdollista piirtää vaakuna värit

ilman lisätietoja tai näkemättä itse vaakunaa. Lisäksi muodollisesti vaatimukset täyttävät vaakunat voidaan suojata ja rekisteröidä Suomen Heraldisen Seuran rekisteriin.

Auvisten oma tunnus

Suvun kantaisä on ruotusotamies Erik Auvinen ja hänen mukaansa tähän saakka on sukuseuran graafisena tunnuksena käytetty julkaisuissa tyyliteltyä ruotusotamiestä. Auviset eivät ole kuitenkaan ole olleet aikojen saatossa kovin sotalaisia, vaan he ovat kunnostautuneet enemmän muilla elämänaloilla kuin sotilaina.

Vaakunan suunnittelussa symboliikka on merkittävässä osassa. Siihen voivat vaikuttaa esimerkiksi suvun nimi, ominaiset piirteet, merkkihenkilöt, löytyykö suvun historiasta jokin merkittävä tapahtuma, suvun ammatilliset piirteet tai suvun ”alkukoti”. Vaakunoiden symboliikan avaamisessa on käytetty Hakkaraisen vaakunaa esimerkkinä.

Hakkaraisen vaakunan symboliikka on seuraava:

- Suljettu kypärä: talonpoikaissuku- Ristikkäiset kivivasarat: muinaisten kiviseppien suku- Vaakunan poikki kulkeva linnakekoro: idän ja lännen rajaseutujen suku- Kuusen latva:

erämetsien suku- Kotkan siivet: rikkaan henkisen perinnön omaava suku- Repaleinen
kypärävaate: vanha, laaja suku- Sini-hopea väritys: suomalainen suku.

Kutsu Auvisten sukuvaakunan suunnitteluun

Sukuseuran hallitus kutsuu seuran jäseniä osallistumaan vaakunan suunnitteluun. Ehdotuksia voi lähettää vaakunassa käytettävistä symboleista, esille tuotavista suvun ominaisuuksista, väreistä, ammasteista tai muista asiaan liittyvistä asioista. Mahdollista on myös lähettää hallitukselle ehdotuksia valmiiksi suunniteltuja tai luonnoksia vaakunoista. Vaakunan suunnittelu on myös esillä kesän sukutapaamisessa lisälmessa, jolloin keskustellaan vaakunaan liittyvistä asioista. Ehdotukset voi lähettää Pasi Auviselle sähköpostitse pasi.auvinen@kajaani.net tai postitse Pasi Auvinen Koukkutie 20B 87250 Kajaani.

Kuvassa sukupotretti kesältä 2010 Kuopiosta

Sukukirjalle siivet, seuralle tunnus

Kuopiossa koettiin sunnuntaina 18. heinäkuuta kaksi suur tapahtumaa: pari päivää aiemmin käynnistyneet asuntomessut Saaristokaupungissa ja Ylä-Savon Auiset ry:n vuosikokous ravintola Wanhassa Satamassa. Suur tapahtumaksi asuntomessut nosti muhkea kävijämäärä, Auvisten kokoontumiselle saman 'tittelin' oikeutti - ei määrä, vaan laatu, olihan liikkeellä savolaista aatelia. Kokouksen noin kolmestakymmenestä osanottajasta nuorimmainen veteli vaunuissa sikeitä, mutta

vielä uudemmassa suvun jäsenestä kuultiin tuoreeltaan heti kokouksen alussa, kun Sinikka Auvinen kertoi, että Suvi ja Perttu Huuskolle oli kokouspäivän aamuna syntynyt poika. Seuran puheenjohtajan Pasi Auvisen avaussanojen jälkeen käytiin käsiksi asialistaan. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Eila Auvinen Pasi Auvisen hoidellessa sen ajan sihteerin virkaa.

Kuvassa Paavo Leppänen ja Eila Auvinen

Lisäykset sääntöihin

Sukuseuran hallitus säilytettiin muuten ennallaan, mutta omasta pyynnöstään väistyneen Paavo Leppäsen tilalle valittiin Heikki Auvinen. Lisäjäseneksi valittiin Ritva Siuro.

Martti Auvisen jäsenaloitteen pohjalta tehtiin seuran sääntöihin pari lisäystä. Vastedes hallituksen jäseneksi ei voida valita henkilöä, joka on asiasta päätettäessä täyttänyt 75 vuotta tahi joka on ollut hallituksessa yhtämittaisesti 10 vuotta.

Hyväksyttiin tilinpäätös ja myönnettiin vastuuvapaus vastuussa oleville. Hyväksynnän siivet selkäänsä sai myös vuosien 2010 - 2012 toimintasuunnitelma. Se sisältää muun muassa sukukirjahankkeen käyntiin polkaisemisen, aluksi suunnitellen ja kartoittaen. Tähän liittyen myös selvitetään sukutietokannan käytön tehostamista ja sen mahdollista julkaisemista verkkosivulla. Toinen uusi ja merkittävä aie on ideoida sukuseuralle heraldinen tunnus. Ensi vuoden sukutapaamispaikkaa pohdittaessa esille nousi yhtenä vaihtoehtona Sonkajärvellä sijaitseva Sonkakosken nukkepirtti. Jäsenmaksuksi päätettiin edelleen 15 euroa ja lisäksi kultakin perhejäseneltä 5 euroa.

Martti Auvisesta kunniajäsen

Sukuseuran perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja Martti Auvinen päätettiin kutsua seuran kunniajäseneksi. Perusteena kutsulle on pitkäaikainen toiminta seuran hyväksi.

Kirjoitti: Marjatta Hänninen o.s. Auvinen

Hyvät ystävät, hyvät sukulaiset!

Tulee mieleen juttu vuosikymmenien takaa. Pari pojankoltiaista oli viemässä sonnimullia teurasautolle pientä kylätietä. Takaa tuli auto, joka tööttäsi. Mullikka säikähti. Hyppäsi sivulle ja veti pojat nurin vetäen heitä vähän perässään. He eivät kuitenkaan hellittäneet. Kun matka jatkui, toinen tokaisi. ”Minä jo aattelin, että se olj liian iso töötötys näen pienelle mullille”.

Tämä sopii tilanteeseen. Kovi iso töötötys raehnaselle, vanahalle sonnille! -Lie ajateltu, että minä nuukaksi tunnettuna miehenä ilahdun, kun tämä kunnianosoitus vapauttaa minut jäsenmaksuista. Vakavammin puhuen olen ilahtunut ja ylpeäkin tällaisesta kunnianosoituksesta.

Mieleen palaa Pekka-serkun 50-vuotispäivät vuosikymmenien takaa. –Oli kaunis suvinen sunnuntai, kun seisoimme Auvilan pihalla. Ympärillä kaunis maisema ja vainioitten alla Sulkavan järvi. Viljam-setä vuosikymmenistään riippumatta nousi ripeästi talon harjalle, käveli varmoin askelin päätyyn ja naulasi siihen uuden sukutilaviirin. Siinä oli uusi, hänen takomansa valmiiksi varressa. Hän vaihtoi sen entisen tilalle.

Siinä oli vuosiluku, jolloin ensimmäinen Auvinen, Erkki nimeltään, oli tullut silloin tilalle vävyksi. Johtuu meidän patriakaalisesta perinteestä, että vuosiluku on tämä.

Todellisuudessa, tila on kauemmin ollut saman suvun hallussa.

Tällöin havahduin, että kuulun tähän vanhaan sukuun. Se antoi innokkeen sukutyöhön. Sukututkimusta aloitin, mutta minulla ei ollut pitkäjännitteisyyttä jatkaa.

Vuosia ehti kulua, kun kesälomallani otin yhteyttä serkkuihini Pekkaan ja Tuomoon. Minulla oli ollut mielessä sukuseuran perustaminen. Puhuimme siitä, jolloin Tuomo ehdotti, että asia otetaan esille seuraavana kesänä, jolloin hän pitää 50-vuotisjuhlat. Niin olimme laajalla joukolla elokuun alussa 1998 Tervaharjun pihassa. Runsaan tarjoilun loppupuolella otin asian esille. Siitä keskusteltiin ja hanke sai varauksetonta kannatusta. Perustamispäätökseen oltiin valmiita. Sitten tuli ehdotus, että perustaminen tapahtuisi seuraavassa tapaamisessa. Se sovittiin pidettäväksi, Pielaveden Suojoalassa vuoden kuluttua. Tätä valmistelemaan valittiin kolmijäseninen toimikunta, johon tulivat Heikki-serkku, Timo ja minä. Kokoonnuimme kerran ja pidimme puhelinpalavereja. Pielavedellä oli mukana ainakin kuusikymmentä henkilöä. Tunnelma oli innostunut. Tulin hallituksen puheenjohtajaksi, jossa hommassa olin monet vuodet. Sitten ajattelin, että hommassa

tarvitaan välillä uusia kasvoja. Muukin vanha kaarti on jättänyt tehtävän Timoa lukuun ottamatta.

Heti alusta alkaen tuntui selvälle, että tarvitaan sukulehti. Myös nimi Avviisi oli selviö. Toimitin sitä varsin innolla. Ensimmäiset numerot olivat kovin suppeita. Sitten ryhdyin etsimään aiheita, joita toki löytyi. Mm. Pielaveden, yhdistyksen kotikunnan sivuilta löytyvistä aiheista. Yritin haalia jäsenistöltä kirjoituksia mutta tuloksetta. Henkilöuutiset, syntymäpäivät, nuorten tutkinnot, valmistumiset yms. Lehti ilmestyi kaksi kertaa vuodessa. Puuhaa oli liiaksikin.

Yhdistyksessä oli tämän jälkeen lamavuodet. Välillä näytti sille, että vuosikokouskin jää pitämättä. Puutuin asiaan varsin ärhäkästi. Niin kokous oli viimein lokakuussa. Hallitusta johtaa vireä puheenjohtaja. Puuha on jäänyt yksin hänelle. On tärkeää, että vastuuta jaetaan. Muutoin uupuu, kun on työ ja perhe. Olen turhan aktiivisesti opastanut uutta puheenjohtajaa. Jatkan ikävää oppimestariuttani. Olisi eduksi, jos yhdistyksellä olisi tiedottamisen vastuuhenkilö. Paikallislehdet julkaisevat kyllä valmiita juttuja.

Huomasin aikanaan, että sukukokouksesta ilmoittaminen maamme valtalehdessä Helsingin Sanomissa kannattaa. Se ei maksa tekstisivuilla mitään. Sitä kautta saimme jäseneksi mm. puuhakkaan Aune Elolammen. Sukutietolomakkeitten keruu on parhaillaan menossa. Aunelta kuulin, että vastauksia on tullut tasan kaksi. Lähettäjät toki tiedän ja arvaan. Vaivasta saa itse parhaan palkinnon: Tiedot ovat tallessa ja ne siirrettävissä jälkeläisille, jotka iän myötä ehkä kiinnostuvat suvustaan ja seurasta..

Ihan alkaa hengästyttää. On aika lopettaa. Toivon yhdistykselle parhainta menestystä arvokkaassa työssään. Nuorta, vireää joukkoa on tulossa mukaan, kun hallitukseen saadaan vaihtoa.

–Hymyillään kun tavataan!

Terveisin Martti

Martti Auvinen kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi 18.7.2010 pidetyssä vuosikokouksessa. Martti oli kuitenkin estynyt saapumaan kokoukseen ja hänen puheensa julkaistaan näin jälkikäteen Avviisissa.

Suku-utelu

Suku-utelu on gallupmainen kysely, jonka ensimmäiseksi vastaajaksi saatiin pienen suostuttelun jälkeen:

Pekka Auvinen

Auvilan vanhaisäntä Pielaveden Sulkavalta

Tunnetko hyvin sukuasi, serkkujasi ym., ja tuleeko heihin pidettyä yhteyttä?

- Ei tahdo tulla pidettyä yhteyttä. Se kyllä ihan harmittaa. Olen vähän ujonsorttinenkin. Suku olisi kyllä rakas.
- Tunnen etenkin ekaserkut.

Keneltä ja miten olet aikojen

kuluessa saanut tietoa suvustasi, sen asioista ja henkilöistä?

- Sain aikoinaan paljon tietoa naapurista Ylä-Auvilan **Selma** ja **Viljo Auviselta**. Myös setäni **Viljami** oli aikailla näppärä niissä asioissa, samoin **Aarne**-setä. Heiltä tuli kyselyä. (Pekka Auvisen oma isä **Kalle** kaatui talvisodassa Pekan ollessa alle 6-vuotias.)

Muistuuko mieleesi jokin perimätieto, hauska juttu, sanonta tai muuta mieleen jäänyttä matkan varrelta?

- Sotatalvesta on jäänyt mieleen se, kun **Hilja**-täti tuli meille sotaa pakoon. Hänen poikansa **Pekka** oli kuusivuotias kuten minäkin. Hän oli meistä isokoisempi, ja niinpä meitä ruvettiin kutsumaan sekaantumisen välttämiseksi isoksi Pekaksi ja pikku Pekaksi. Elina-siskoni oli meitä pari

vuotta vanhempi.

- Löysimme kotimme ullakolta sinne piilotetun sotilaskiväärin ja hilasimme sen heinäntekoluukusta navetan vintille. Sieltä oli hyvä tähytyspaikka oletetulle suunnalle siltä varalta, että jostain tulee ryysiä. Ja jos niitä tulee, niin sitten 'lossautetaan ohtaan'.
- Meillä oli oikeasti kovat piipussa. Navetan ylisille oli huonot portaat ja kivääri putosikin meiltä kerran. Mutta isänmaata olimme kovasti puolustamassa.
- Asemasotamme ei kestänyt kauan, sillä naisväki riisui meidät aseista. Olimme molemmat saaneet joulupukilta puukot, joilla sohimme toisiamme. Niinpä puukot oli otettu meiltä pois. Myöhemmin takavarikko purettiin ja pääsimme viimeistelemään puupyssyjämme.

Mitä piirteitä tai ominaisuuksia arvelet perineesi Auvisilta?

- Poikasempana sanottiin, että minut tuntee isän näöltä - että olen "kuin isä ois suustaan sylykässä".

Oletko koskaan hävennyt sukunimeäsi tai vastaavasti ollut siitä ylpeä?

- En missään nimessä hävennyt, vaan paremminkin ollut siitä ylpeä.

Oletko löytänyt sukuseuran kautta "kadonneita" sukulaisia tai uusia tuttavuuksia?

Kyllä olen löytynyt uusia sukulaisia, siis myös sellaisia, joita ei ole tiennyt olevankaan. Sukuseura on tosi hyvä juttu. Olemme olleet joka kerta mukana kokoontumisissa. Tosin lähinnä sellaisina kuunteluoppilaina.

Utelija: Marjatta Hänninen

Auvisnimen alkuperä

Sukuseuran verkkosivujen kautta on tullut useita yhteydenottaja tai kyselyjä koskien sukuamme. Yksi mielenkiintoisimpia on ollut Ilmari Kososen yhteydenotto. Kosonen on tutkinut mm. paikan- ja talonnimien avulla väestön muuttoa maahamme.

Viestissä hän kertoi Auvisen nimen takana olevan kelttiäistä veteen liittyvää sanastoa kuten **aut**

(river, stream, water jump, body of flowing water, chute) **auentia** (source, river, spring, fountain, fount),
auantia (source, river, spring, fountain, fount)

Hän on tullut sellaiseen lopputulokseen, että sukunimi Auvinen tarkoittaa alunperin '**Jokivarren asukas**' tai '**Puronvarren asukas**'.

Uutisia:

Erään sukuseuramme vanhimman elossa olevan jäsenen, Eino Auvisen pojanpoika, Harri, on kansanedustajaehdokkaana tämän kevään vaaleissa. Harri on käynyt koulunsa Kuopiossa ja valmistunut fil.maist. Helsingin Yliopistosta ja tekniikan tohtoriksi Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta pääaineena matematiikka. Perhettä hänellä on avopuolison, Jaanan, lisäksi Joonas 5 v ja Jessica 3 v. Viime kunnallisvaaleissa Harri valittiin Kuopion kaupunginvaltuustoon ja siellä hän toimii ryhmänsä puheenjohtajana, perusturva- ja terveyslautakunnan jäsenenä sekä hänet on valittu Pohjois-Savon maakuntavaltuuston jäseneksi. Hänet tunnetaan vihreänä maaseudun tulevaisuutta edistävänä ehdokkaana No: 3.

Lisätietoja www.harriauvinen.fi

Sukuseuralle Facebook-ryhmä (Sari Auvinen)

Facebook (www.facebook.com) on internetin yhteisöpalvelu, jossa voi pitää yhteyttä, tiedottaa ja päivittää omia tai ryhmän kuulumisia sanoin tai kuvin, ja jossa moni on löytänyt uudelleen yhteyden kaukasiin sukulaisiin tai ystäviin. Kirjautuminen ja oman sivun luominen vaatii voimassaolevan sähköpostiosoitteen ja tunnuksen. Facebookissa on nyt sukuseuralle oma ryhmä (Sukuseura Ylä-Savon Auviset ry.), jonka ylläpitäjinä toimivat Sari Auvinen ja Anni Kainulainen. Anni suunnitteli Facebookia varten sukuseuralle tunnuksen, joka on nähtävissä ryhmän seinällä. Seuran tiedot ja kuvaus on Annin toimesta käännetty myös englanniksi ”ulkomaankielisiä” Facebook-Au visia varten. Tervetuloa katsomaan ja liittymään ryhmään!

Hallituksen jäsenet esittelyssä; Heikki Auvinen

Asuin lapsuuteni ja kävin kouluni Kuopiossa. Isäni Viljam Auvinen (15.6.1916-21.8.1995) oli Pielaveden Ala-Auvilan sisarusparven toiseksi nuorin. Kesäisin kävimme Pielavedellä heinätöissä setäni Aarne Auvisen Koivuaho-tilalla ja tekemässä talven lämmityspuut Kortteisenlammella.

Eläkepäivillään isäni innostui tutkimaan sukuaan ja sain työtä alulle. Minua taasen historia on aina kiinnostanut ja siksi oli luonnostaan halu saada jatkettua sukuselvitystä. Työelämässä mukana vielä olevana ei tahdo olla aikaa kaikkeen mitä haluaisi tehdä. Kotini on Keravalla ja työurani olen tehnyt tietojärjestelmiä työeläkeyhtiöille.

Kun Kuopion Päivärannassa asuimme järven rannalla, vesillä liikkuminen tuli tutuksi. Isa teki meille ensimmäisen purjeveneeseen. Purjehdus on säilynyt harrastuksena ja kesäisin lomista ja vapaa-ajasta melkoinen osa kuluu vesillä. Itämeren on kierretty Tanskaa ja Saksaa myöten. Veljeni Markun kanssa kierrämme aika ahkerasti avomeri- ja saaristokilpailuja. Ja talvella hiihtäminen luonnollinen harrastus.

Sukutietojen ylläpito on yhteistyötä

Sukutietojen ylläpito on oleellinen osa sukuseuran toimintaa. Suvun vanhojen tietojen selvittäminen vaatii osaamista ja sitkeyttä kaivella eri tietolähteitä. Onneksemme seurastamme löytyy tällaisia työmyyriä. Varsinkin Elolammen Aune on tehnyt hienoa työtä. Työtä riittää kaikille kiinnostuneille.

Sukuhistorian kannalta koko ajan tapahtuu uutta päivitettävää – lapsia syntyy, avioidutaan, erotaan, kuollaan, jne. Tiedot koostuvat pienistä tiedonjyvistä, pienistä puroista. Ja aiemmin kerätyissä tiedoissa on puutteita ja virheitä. Näiden tuoreiden tietojen ylläpitoon kaikki voivat osallistua. Toimivaksi todettu menettely on myös se, että yksi henkilö ottaa päivittääkseen jonkin sukuhaaran osan tai toimii yhteyshenkilönä. Lähipiiri, jonka tapahtumat muutoinkin tuntee ja on yhteydet henkilöihin. Minä voin tukea tietojen ylläpitoa antamalla nykyiset tiedot lähtötiedoiksi ja päivitän sitten uudet tiedot sukuhistoriaan. Minä voin tulostaa halutun sukuhaaran tämän hetken tiedot ja toimittaa lähtötiedoiksi. Kätevimmin tämä käy sähköpostilla. Anna vain riittävän tarkat tunnistetiedot kenen jälkeläiset tulostan päivitystä varten.

Sukuhistoriassa on tällä hetkellä henkilöitä 1.341, vanhimmat vuodet 1600-luvulta, vanhin päiväys taitaa olla 23.2.1734 ja nuorin on syntynyt 20.11.2009, reilun vuoden ikäinen Teemu Auvinen. Lähdetään yhdessä jatkamaan tätä työtä.

Yhteydenottoasi odottaen Heikki Auvinen heikki.auvinen@arek.fi Venlantie 20 B Kerava

Amerikan sukulaisia (Pasi Auvinen)

Päätin tarkistaa eräänä talvisena iltana vielä sähköpostin ennen nukkumaanmenoa noin vuosi sitten. Pysähdyin tarkastelemaan erästä viestiä ja luulin jo, että se olisi niin sanottua roskapostia, mutta huomasin sen tulleenkin sukuseuran palautelomakkeen kautta.

Kävi ilmi, että viesti oli tullut Keiseristä Oregonista Yhdysvaltojen itärannikolta ja kirjoittaja oli Charles (Kalle) Auvinen. Hän kertoi, että oli löytänyt sukuseuran sivut etsiessään tietoa Auvisista. Kallen setä 85-vuotias Aarne Auvinen oli antanut Kallelle tehtäväksi tehdä sukuselvitystä ja etsiä kadonneita serkkuja Suomesta. Viestistä selvisi myös, että Kalle oli päässyt tutkimuksissaan Erik Auviseen saakka.

Ryhdyin tutkimaan sukutauluja tarkemmin ja siinä vierähtikin muutama tunti ennen kuin pääsin nukkumaan, mutta pienen tarkistustyön jälkeen oli selvää, että kyseessä oli saman suvun edustajia.

Muuttoliikettä Yhdysvaltoihin Suomesta on ollut jo pitkän aikaa, mutta erityisen vilkasta se oli 1900-luvun alkupuolella, jolloin laivayhteydet paranivat. Silloin lähdettiin etenkin Pohjanmaalta rapakon taakse paremman elämän toivossa, mutta lähtijöitä riitti Savostakin. Silloin myös oli Sulkavan kylältä muuttanut Amerikkaan Kallen isoisoisä **Karl Fredrik Auvinen** ja hänen vaimonsa Margreta Johansdotter **Jauhiainen**, jonka vanhemmat olivat **Lars Auvinen** and **Helena Tikkanen** Kaustisilta.

Olemme vaihtaneet sähköpostia muutamia kertoja sen jälkeen ja Kalle on ollut kiinnostunut seuran toiminnasta ja saamme mahdollisesti Amerikan serkkuja vierailulle jonakin päivänä

Syksyn sukokous Amerikassa

Viime syksynä sain postia Betty Auviselta, joka on Kallen sisko. Hän kertoi Amerikan Auvisten kokoontumisesta Riverside Park:ssa lähellä Longviewin kaupunkia Washingtonin osavaltiossa. Siellä Auvisilla on tapana kokoontua joka vuosi samassa paikassa tiettynä elokuun viikonloppuna. Ruoka tuntuu olevan tärkeä asia myös rapakon takana Auvisille, sillä jokainen osallistuja tuo mukanaan ruokia, joista koostetaan kokonainen ateria.

Tällä kertaa pääruokana oli Helga Auvisen reseptin mukaan valmistettua kalakeittoa "Kala

Moyakaa”. Äkkiseltään resepti tuntuu suomalaisesta varsin tutulta lohikeitolta, sillä se sisältää lohta, perunaa, sipulia ja maitoa.

Kuva on sukkokouksesta syksyltä 2010 Longview Washington.

Kuvassa Betty Auvinen toisessa rivissä ensimmäinen keltaisessa paidassa. Seuraavana on hänen sisarensa Margaret. Kolmas toisessa rivissä on Arne Emerik Auvinen. Eturivissä olevat lapset ovat Mikayla, Nathan and Zakary, jotka ovat Bettyn lastenlapsia.

Keiser sijaitsee lähellä Salemin kaupunkia Oregonin osavaltiossa Yhdysvaltojen länsirannikolla.

Longview on Washingtonin osavaltiossa, jonka pääpaikka on Seattle.

SIELLÄ SE AUVILA ON (Aune Elolampi)

Sanotaan, että meillä savolaisilla on ”ee usko ennenku ite näkköö” –asenne. Tämä piti paikkansa minunkin kohdalla, kun huomasin vanhassa kartassa Kalliojärven rannalla sijaitsevan Auvila –nimisen talon. Minun oli aivan pakko päästä katsomaan, millaisella seudulla esi-isämme ruotusotamies Erkki asusteli. Kesällä 2001 lukuisten puhelinsoittojen tuloksena onnistuin löytämään Kiuruvedeltä rakennusmestari Matti Kämäräisen, jonka isänsän äiti oli syntyjään Kalliokylän Auvisia. Hän lähti oppaaksemme ja vei perheeni Auvilaan. Kalliokylään on Kiuruveden keskustasta matkaa noin 17 km. Kalliokylä sijaitsee vedenjakaja-alueella ja Kalliojärvi on kylän keskellä. Maisemakuva on mäkistä ja kallioista, kuten kylän nimikin kertoo. Talvet ovat

runsaslumisia ja maatalouden kannalta seutu on suotuisaa. Oppaamme kertoi, ettei hallaa ole koskaan ollut.

Auvilan tila on sittemmin jaettu kahteen osaan – Uudispihaan ja Vanhapihaan. Edellisen asuinrakennus sijaitsee entisen Auvilan päärakennuksen paikalla. Talo sijaitsi mäellä, josta oppaamme kertoman mukaan näki Kalliojärvelle. Nyt maisema oli kasvanut umpeen. Hartaana seisoin pihalla ja yritin kuvitella, miten katse kantaisi kauniin maiseman yli järvelle. Siellä esi-isäni Erkki kalasteli ja saalisteli ympäröivissä metsissä. Välillä hänen piti pukeutua sotamiehen varusteisiin ja lähteä sotaharjoituksiin, lisalmen taakse.

Tilalla on kunnioitettu menneisyyttä. Vanhojen rakennusten nurkkakivet on jätetty omille paikoilleen. Pihapiirissä oli myös vanha vilja-aitta, jonka lukkokilvessä olivat kirjaimet E A sekä

vuosiluku 1783. Isäntänä oli silloin ruotusotamies Erkin pojan, Klemetin, poika Erkki. Aitassa oli väliseinä ja tämä välikkö oli täytetty kivillä viljavarkauksien estämiseksi.

Ruotusotamies Erkin poika Erkki avioitui Pielaveden Sulkavalta kotoisin olevan Katarina Nousiaisen kanssa vuonna 1757. Vanha perimätieto suvussa kertoo, että Katarina ei halunnut lähteä miniäksi Kalliokylään, koska se sijaitsi hänen mielestään niin kaukana kotoa. Kulkupelit ja tiet olivatkin 1700-luvulla toisenlaisia kuin nyt. Meistäkin tuntui, että olemme todella ”kaakana”.

Tilaa esitteli meille nykyisen omistajan (ei Auvisia) nuori poika. Hän taisi säikähtää melkoisesti, kun lähtiessäni ihastuksissani ilmoitin, ettei sitä koskaan tiedä, vaikka bussilastillinen Auvisia tulisi joskus näitä esi-isien tantereita katselemaan.

Suattaahan siinä niinnii joskus käävvä – männään porukalla.

KETTUKIVELLÄ

Pihasta riihelle, sen vieressä olevasta veräjästä metsään. Sitten rekitietä kohti Murtomäen lakikallioita. Kohta pisteaidan yli Ylämökin puolelle. Siinä on pojan reitti. Hän ei jatka mäen lakea kohti vaan viistosti ylöspäin. Kohta onkin edessä Kettukivi. Se on hyvinkin pikkutöllin kokoinen siirtolohkare. Mäen puolelta kiven päälle pystyy kiipeämään, mutta alapuolelta se on mahdotonta, koska siellä viiste, tavallaan katoksen tapainen reuna. Kiven ulkolaita on noin puolentoista metrin korkeudella maasta. Se laskee viistosti maata kohti niin, että kiven alle jää katos, jonka korkeus perillä on muutama kymmenen senttiä. Sateella se tarjoaa turvaa, jos nöyrästi kumartuu ja ryömii alle. Lohkareen viisto osa on mustunut ikään kuin se olisi joskus nokeentunut. Opettaja antoi kerran tehtäväksi kirjoittaa aineen Kettukivestä. Hän sanoi, että kiven alla on ollut joskus ketun pesä. Poika ymmärtää, ettei kettu suinkaan laita pesäänsä kivien alle. Ahaa, se on joskus koiran ajaessa mennyt kiven alle. Ja sitä on yritetty karkottaa sieltä sytyttämällä nuotio.

Kun poika pääsee kiven laelle, hän katsoo itään. Sieltä puiden latvusten läpi näkyy Kivimäki. Sen ohi matkaten voi kulkea Auvilaan, isän synnyinkotiin. Nyt isä on sodassa jossain kaukana. Yläpuolella sininen taivas, jossa seilaa jokunen poutapilvi. Ajatukset karkaavat oudoille poluille. Kuinka laaja maapallo onkaan. Mitä on sen ulkopuolella? Kuinka laaja avaruus on? Kuka minä olen? Miksi minä olen syntynyt tänne? Tänne Suomeen ja tähän kylään, kotiin. Miksi en ole syntynyt vaikkapa

Japaniin? Miksi minä olen minä enkä joku muu? Tämäntapaiset ajatukset risteilevät päässä, mutta vastausta niihin ei löydy.

Poika laskeutuu alas kiveltä ja lähtee samaa reittiä kotiin. Metsän laidassa on vanha, harmaa riihi, jossa syksyisin puidaan ruista. Riihen päädyssä on puolipyöreä, naulalla seinään lyöty puulätkä. Siihen on veistetty nimikirjaimet ja päiväys. Vanha lauta jo harmaantunut ja sulautuu seinään melko huomaamattomasti. Poika kysyi kerran isältä, mikä se on. Vastaus oli: ”Se on epiloki.” Se ei paljon asiaa valaissut. Joskus vuosien kuluttua hänelle selviää, että kyseessä on muistolaatta vainajalle, joka on odottanut riihessä viimeistä sijaansa hautausmaahan.

Nimimerkki Henriikki

TYÖMUALIMAN VAEKEOKSSIIN Suakelin hyvät ohjeet!

POMON OHJEET:

1. **JOS TYÖNTEKIJÄ LINTSOO** Kun se sitte tulloo töehin, niin halloo sitä, itkee tirraata ja sano, jotta kun niin harvon nähhään.
2. **JOS TYÖN JÄLÄKI ON KELEVOTONTA** Kehu antaamuksella työntekijän nuorekkuutta. Että tuntuu ihan ku oes koolun harjottelija
3. **JOS TYÖNTEKIJÄT HAAKKUU ILIKEEKSI** Liikutu ja kiittele, kun ne aotto sinnuu viimeennii tulemmaan ulos kuapista.
4. **JOS VALITETTAAN PIENIJÄ PALAKKOJA** Ou laskevinas konneella ja sano, jotta työhän tienootta yhteessä vielä enemmän ku sinä ite ja sano, jotta niitä on kaelen lisäksi monta, sinnout polonen yksinäsj.
5. **JOS ALETAAN VUATIJA SOPIMUKSIJA TYÖOLOJEN KORJOOMISEKSJ** Luppoo, jotta kutut konsultin selevittämmään asijoo. Ja sitten lyyvään tiili pöötään. Ja jos ee muu aata, nii sitte kaekki vappautetaan.

TYÖNTEKIJÄN OHJEET:

1. **JOS POMO ÄRJYY.** Taputa ja kehu, että siinä oes aenesta heviyhtyveen laalajaksj.
2. **JOS TÖETÄ ON LIIKOO** Kiittele pommoo siitä, jotta on ies töetä paljo. Ku kaekesta muusta on pula.
3. **JOS PALAKKA ON LIIJAN PIENJ** Hihkase tilipäevänä, että nero pomo on keksinä aekakonneen! Se suoltaa viime vuosj tuhannen tilinaahoo.
4. **JOS TYÖN VAAHTI ON LIIJAN KOVA** Sano, jotta pomossa on suurel luokan valtijomies aenesta. Tarjovvaa vuan verta, hikkee ja kyynelijä.

Ilmoittautumislomake sukutapaamiseen la 2.7.2011

Lounas 2.7.2011 klo 11 Evakkokeskuksessa Hotelli Artos Kyllikinkatu 8:

- Alkukeitto, lämmin liharuoka, kaksi salaattia, jälkiruoka ja kahvi

Hinta 15e/hlö, alle 12v 7.50e ja alle 2 ilmainen. Maksu peritään ruokailun yhteydessä. Varaa sopiva raha mukaan. Sukuseura tarjoaa kahvituksen Mustolassa. Merkitse rastilla osallistumisesi lounaaseen ja kahvitukseen. Ilmoita osallistumisesi 6.6.2011 mennessä.

	Osallistun lounaaseen		Osallistun kahvitukseen Mustolassa
Nimi	aikuinen	2 – 12V	

RASTITA OSALLISTUMINEN LOUNAASEEN JA KAHVITUKSEEN

Erityisruokavalio:

LÄHETÄ LOMAKE POSTISSA 6.6.2011 MENNESSÄ OSOITTEESEEN

**PASI AUVINEN KOUKKUTIE 20 B 87250 KAJAANI TAI ILMOITTAUDU
SÄHKÖPOSTILLA OSOITTEESEEN PASI.AUVINEN@KAJAANI.NET**